

(1)

א עמוד יז דף זרה עבודה מסכת בבלי תלמוד

אחת זונה שיש שמע אחת פעם. עליה בא שלא בעולם אחת זונה הניח שלא, דורדיא בן א"ר על עליו אמרו: והתניא? לא ומעבירה כשם: אמרה, הפיחה דבר הרגל בשעת. נהרות שבעה עליה ועבר והלך דינרין כיס נטל, בשכרה דינרין כיס נוטלת והיתה הים בכרכי הרים: אמר, וגבעות הרים שני בין וישב הלך. בתשובה אותו מקבלין אין דורדיא בן אלעזר כך, למקומה חוזרת אינה זו שהפיחה אמר. תמוטינה והגבעות ימושו ההרים כי: שנאמר, עצמנו על נבקש עליך מבקשים שאנו עד: לו אמרו, רחמים עלי בקשו וגבעות תבלה כבגד והארץ נמלחו כעשן שמים כי: שנאמר, עצמנו על נבקש עליך מבקשים שאנו עד: לו אמרו, רחמים עלי בקשו וארץ שמים אמר. החמה ובושה הלבנה וחפרה: שנאמר, עצמנו על נבקש עליך מבקשים שאנו עד: לו אמרו, רחמים עלי בקשו ולבנה חמה: אמר אין: אמר. השמים צבא כל ונמקו: שנאמר, עצמנו על נבקש עליך מבקשים שאנו עד: לו אמרו, רחמים עלי בקשו ומזלות כוכבים העולם לחיי מזומן דורדיא בן א"ר: ואמרה קול בת יצתה. נשמתו שיצתה עד בבכיה וגעה ברכי בין ראשו הניח, בי אלא תלוי הדבר ויש, שנים בכמה עולמו קונה יש: ואמר רבי בכה. דמיא כמינות טובא בה דאביק כיון, נמי התם [ומית הוה בעבירה הכא והא]. הבא רבי אותן שקורין אלא, אותן שמקבלין תשובה לבעלי דיין לא: רבי ואמר. אחת בשעה עולמו קונה

(2)

א עמוד יז דף זרה עבודה מסכת י"רש

[התחלה והיינו] ממשיכין לערוה האדם את מרגילין (ג"מ ג"פ אבות) כמו התחלה הרגל, תשמיש - דבר הרגל רוח - הפיחה

(3)

א עמוד יז דף זרה עבודה חבורתא

"בתשובה אותו מקבלין אין דורדיא בן אלעזר כך - למקומה חוזרת אינה זו שהפיחה כשם": אמרה

(9) הערה א עמוד יז דף זרה עבודה הערות - חבורתא

אותו עוררה זו שרשעית מסתבר לא כי. בתשובה בעצמו התעורר שהוא: כלומר - אמר: סופרים דקדוקי בספר גורסים יש. (9) 'וכו אומרים הוה שמע: גורס חננאל ורבינו. 'וכו שהפיחה כשם: ואומרת קול בת שמע: גורסים ויש. בתשובה

(4)

ד פרק תשובה הלכות מ"רמב

ו הלכה

תשובה בעל זה הרי מהן תשובה אדם עשה אם אלא אותה מונעין אין התשובה את שמעכבין פי על אף בהן וכיוצא הדברים אלו כל הבא לעולם חלק לו ויש

(5)

א עמוד יז דף זרה עבודה מסכת א"הריטב חידושי

בלבו אמר עצמו הוא כלומר הברייתא בעל למימר בעי קא הכי אלא, מבקשים שההרים לא. 'וכו רחמים מבקשים שאנו עד אמרו, עליך לבקש נוכל לא לו משיבין היו פה להם היה ואילו בשבילים רחמים לבקש צריכין עצמן הן, ולכולהו ולשמים להרים אלך למי הגפן להם ותאמר כך משיבים היו מדברים היו שאם אומרים אנו מסברא אלא ומשיבין שמדברים לא מקומות בכמה מצינו זה וכעין פה להם היה שאם היא סברא אלא כלום אומרים שהם לאו מקלסין והחיות שהעופות שירה פרק וכן, ('ט שופטים) 'וגו את החדלתי (ר"בדפו ואינו יעקב מהעין הועתק ז"ד). וכך כך לומר להם יש לדבר

(6)

א עמוד יז דף זרה עבודה מסכת אגדות חידושי א"מהרש

בעולם כמותם קיים ויהיה יפסד שלא רחמים עליו שיבקשו אמר כ"ע זו תשובה י"ע שימות מצטער שהיה. 'וכו בקשו וגבעות הרים 'וגו ימושו ההרים כי והפסד ההויה עולם הוא בכלל כולו העולם כי הזה בעולם הפסדו על ודואג חושש יהיה שלא לו והשיבו הזה

ל"וק

(7)

ב שער יונה לרבינו תשובה שערי ספר

כלו עלה והנה": (לא, כד משלי) שכתוב כמו, כן אחר נפשו לתקן עליו ויקשה ומתגבר הולך היצר, הנפש תקון באיחור החמישית ל ידו תשיג ולא המינות כענין ידמה בעבירה קשור היצר כאשר (א, יז זרה עבודה) לברכה זכרונם רבותינו ואמרו 'וגו "קמשונים שלטון דבר כל על ההרגל: במוסרים ואמרו. לטהרתו

(8)

ב עמוד טז דף זרה עבודה מסכת בבלי תלמוד

נאמן: לו אמר? הללו בטלים בדברים יעסוק שכמותך זקן: הגמון אותו לו אמר. לידון לגרדום העלהו, למינות א"ר כשנתפס: ר"ת פטור, דימוס, עליך והאמנתי הואיל: לו אמר. שבשמים אביו כנגד אלא אמר לא והוא, אומר הוא עליו: הגמון אותו כסבור. הדיין עלי ממה אחד דבר לומר תרשיני, רבי: ע"ר לו אמר. תנחומין עליו קיבל ולא, לנחמו אצלו תלמידיו נכנסו לביתו כשבא. אתה לידך בא מינות שמא, רבי: לו אמר. אמור: לו אמר? שלימדני

(9)

א עמוד יז דף זרה עבודה מסכת בבלי תלמוד

כפר איש ויעקב אחד ומצאתי, ציפורי של העליון בשוק מהלך הייתי אחת פעם, הזכרתי, עקיבא: לו אמר? נתפסת ועליו, והנאך כך, לי אמר; כלום לו אמרתי ולא? ג"לכ ס"בהכ הימנו לעשות מהו, [וגו] זונה אתנן תביא לא: בתורתכם כתוב, לי אמר, שמו סכניא נתפסתי זה ידי על, הדבר והנאני, ילכו הטנופת למקום, באו הטנופת ממקום - ישובו זונה אתנן ועד קבצה זונה מאתנן [כי]: לימדני הרחק: דאמרי ואיכא. הרשות זו - ביתה פתח אל תקרב ואל, מינות זו - דרכך מעליה הרחק: בתורה שכתוב מה על ועברתי, למינות זונה זו - ביתה פתח אל תקרב ואל, והרשות מינות זו - דרכך מעליה

(10)

ב עמוד טז דף זרה עבודה מסכת י"רש

לקוני שפשעתי צרה לי ליתן דנני שבאמת האמת הדיין עלי נאמן אלא - כן אמר לא והוא. עליך שדנתי במה - האמנתי. בה ונשבע יראתו שם היתה היא דימוס - אתה פטור דימוס

(11)

א עמוד יז דף זרה עבודה מסכת י"רש

בעיניך [הדבר] ישר - והנאך. צרכיו כל לו מתקנים היו ושם פרהדרין ללשכת הכפורים יום לפני מביתו שפירש - גדול לכהן

(12)

א עמוד יז דף זרה עבודה מסכת תוספות

אי שרי הוה הקדשים קדשי דבית ריקועים אפילו דהא דשרי דפשיטא בעי קא מדאורייתא דלאו נראה - ג"לכ הכסא בית לעשות מהו הצלמים כל פרק אימעיטא פרה 'אפי דהא דשרי פשיטא הבית דהר מידי אבל (מו דף לקמן) הצלמים כל בפרק דקרא ריבויא לאו לבית באה שאינה לפרה פרט 'ה דבית מקרא ולא עמם להתווכח זהו אבידן לבי אזלי הוה אמוראי דכמה (קטז דף שבת) כתבי כל בפרק 'דאמרי והא - מינות זו דרכך מעליה הרחק היינו אזיל הוה דלא ומאן בדינים ונותנים ונושאים כוכבים עובדי חכמי שם ומתקבצים ויכוח מקום אלא ממש מינות מקום היה עבודת מקום שהוא בסמוך שפירש ה"כפ ודלא מינייהו ומסתפינא מינייהו אנא נחמן רב דאמר משמע וכן יהרגום שלא מיראה כוכבים

(13)

א עמוד יז דף זרה עבודה מסכת למאירי הבחירה בית

דבר סוף ולא העזרה בכל פחים רקועי ממנו לעשות אסור באתננה זהב לה נתן אם הבית לבדק אף דבר ממנו לעשות אסור זונה אתנן לשם פורש שהיה ימים שבעת באותם פלהדרין בלשכת גדול לכהן הכסא בית כגון הצנועים דברים אף אלא הבית לנויי בא שהוא מה במקומו שיתבאר כמו דבר לכל מותרים דמיו האתנן נמכר אם הא האתנן בגוף ודוקא אסור הכפורים יום קודם מביתו

(14)

א עמוד יז דף זרה עבודה מסכת אגדות חידושי א"מהרש

'כו ועברתי למינות נתפסתי ז"ועי הדבר והנאני כדקאמר אחריה וימשך יהנה שלא כדי להרחיק הכתוב הזהיר. 'כו מינות היא זו: "ל"וק תשובתו ממנו לישמע ל"ה ולא להרחיק ל"ה" כלום לו השיב ולא ממנו דכששאל